

отиди; и Вдозяца-та ведно сосъ дѣ-те си де-щери остаха замаяни за това удивително при-ключеніе. Послѣ влѣзоха въ чифлика, и слы-саха за негова-та красота. Столове-те бѣха дровени, но свѣтли като огледала, и креве-ты-те покрити сосъ платно бѣло като снѣгъ. Въ конющны-те найдоха двадесять овцы, и други толко агнета, четири волове, и четы-ри быволы; и въ двора всякій видъ живот-нихъ, кокошки, гуски, голубы, и други та-ковы. Бѣла гледане безъ зависть имоты-те на сестра си, понеже друго немислене, о-свѣнь когда ще ся воцарн. Нечаяно чу че минуваха ловцы, и като излазяне изъ двери-те да ги види, видесея толко лѣна на очы-те царези, щото ся рѣши абіе да я вземе за не-вѣста. Като бѣла стана Царица, рече на се-стра си, нещемъ веле да живѣешъ на нива-та но да дойдешъ съ мене да тя уженемъ за нѣ-кого великаго Господаря. Благодаримъ ти превосходно, о сестро моя, отвѣща Червена; но понеже навикнахъ на нива-та, предпочи-тамъ да останемъ тука. Прочее Царица-та си отиде, и бѣше толко возрадована, щото пре-мина разны ноци да не спн; и во первы-те